

Sygn. akt: I C 875/17 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Anna Wołujewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2018 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko D. W.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. na rzecz pozwanego D. W. kwotę 917zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 875/17

UZASADNIENIE

Powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko D. W. pozew o zapłatę kwoty 3.528,30 zł. z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu roszczenia wskazano, że pozwany oraz (...) SA (poprzednio (...) Bank SA) zawarli w dniu 6 maja 2009r. umowę bankową nr (...) na podstawie której strona pozwana otrzymała określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie zobowiązując się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. Według powoda strona pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona kwota należności głównej stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie. Pierwotny wierzyciel wezwał pozwanego do zapłaty, jednakże przedmiotowa należność nie została zapłacona. W związku z powyższym (...) SA zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość obowiązków wynikających z umowy zwartej przez stronę pozwaną z wierzycielem pierwotnym. Powód wyjaśnił, że na wartość przedmiotu sporu składa się 2000 zł. tytułem należności głównej, 1528,30 zł. tytułem odsetek naliczonych przez wierzyciela pierwotnego oraz tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie naliczone przez stronę powodową.

W dniu 28 września 2017 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Czuchowie wydał nakaz zapłaty w sprawie o sygn. akt I Nc 996/17 w którym uwzględnił powództwo w całości.

Pozwany D. W. w ustawowym terminie wniósł sprzeciw w których wnosił o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, że nie zawierał umowy wskazanej w pozwie oraz zakwestionował wartość dowodową

przedłożonego z pozwem wyciągu z ksiąg rachunkowych, w takim zakresie w jakim miałyby on być dowodem zaciągnięcia przez niego przedmiotowego zobowiązania.

Na rozprawie w dniu 16 marca 2018 r. pozwany podkreślał, że nie zawarł przedmiotowej umowy i nie złożył podpisu pod jej treścią. Wyjaśnił, że zawierał umowę na zakup komputera w dniu 29 kwietnia 2009 r. ale z (...) Bank (...) SA we W..

Na rozprawie w dniu 19 grudnia 2018 r. pozwany podniósł również zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) SA (poprzednio (...) Bank SA) zawarła w dniu 6 maja 2009r. umowę bankową o nr (...) na podstawie której udzieliła pozwanemu D. W. kredytu w wysokości 2000 zł na zakup komputera. Spłata kredytu miała nastąpić w miesięcznych 24 ratach, do 20 każdego miesiąca, począwszy od 20 czerwca 2009r.

dowód umowa k. 48

Umową z dnia 30 grudnia 2010 r. powód Prokura Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. przejął od (...) SA. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu w/w umowy.

bezsporne

Na skutek zawiadomienia przez pozwanego D. W. o popełnieniu przestępstwa podrobienia ww. umowy kredytu przez naniesienie na dokumencie podpisów o treści (...) i (...) zostało wydane postanowienie o umorzeniu dochodzenia wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa.

bezsporne, ponadto dowód: postanowienie k. 55 akt PRDs8.2018.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w niniejszej sprawie podlegało oddaleniu w całości.

W ocenie Sądu wprawdzie pozwany D. W. zakwestionował, że łączyła go z (...) SA (poprzednio (...) Bank SA) umowa kredytowa z 6 maja 2009 r., albowiem to nie on ją podpisał, jednakże okoliczności tej nie wykazał. Pozwany podkreślał że nie stroną przedmiotowej umowy, albowiem pod jej treścią nie ma jego podpisu.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że przedmiotowa umowa na podstawie której powód opiera swoje roszczenie jest dokumentem prywatnym, który zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowi dowód tego, że osoba które go podpisała złożyła oświadczenia zawarte w tym dokumencie. Dokumenty prywatne korzystają z domniemania autentyczności (prawdziwości) oraz domniemania, że osoba, która ten dokument podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Domniemanie autentyczności jest domniemaniem, że dokument pochodzi od jego wystawcy. Oba domniemania są wzruszalne, co oznacza, że mogą być obalone przez skuteczne przeprowadzenie dowodu przeciwnego, przy czym ciężar tego dowodu spoczywa na stronie zaprzeczającej (art. 253 zd. 1 k.p.c.). (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 13 stycznia 2000 r., II CKN 668/98).

Nie budzi wątpliwości fakt, że zgodnie z treścią art. 253 k.p.c. jeżeli strona zaprzecza prawdziwości dokumentu prywatnego albo twierdzi, że zawarte w nim oświadczenie osoby, która je podpisała, od niej nie pochodzi, obowiązana jest okoliczności te udowodnić.

W związku z powyższym to na D. W. ciążył obowiązek wykazania, że nie podpisał on przedmiotowej umowy. W niniejszej sprawie pozwany tej okoliczności nie wykazał. Również postępowanie karne, które zostało przez niego zainicjowane nie potwierdziło ww. okoliczności. W związku z powyższym brak podstaw aby uznać, że dokument na który powołuje się strona powodowa nie został podpisany przez pozwanego.

Wskazać również należy, że strona pozwana na rozprawie w dniu 19 grudnia 2018 r. podniosła również zarzut przedawnienia.

Zgodnie z treścią art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. W myśl zaś art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2018, poz. 1104, wejście w życie z dniem 9 lipca 2018 roku) jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Z kolei stosownie do treści art. 5 ust. 4 ustawy roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Wskazać należy, że powód dochodzi roszczenia przeciwko pozwanemu posiadającemu status konsumenta, a termin przedawnienia dla tego typu żądania, jako związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą wynosi 3 lata. Biorąc pod uwagę termin spłaty kredytu wynikający z umowy, należy przyjąć, że ewentualne zadłużenie z tego tytułu stało się wymagalne najpóźniej w dniu 21 maja 2011 roku, a to oznacza, że termin przedawnienia upłynął w dniu 21 maja 2014 roku. Podkreślić należy, że strona powodowa nie wykazała i nie podnosiła aby bieg terminu przedawnienia został kiedykolwiek przerwany.

W tych okolicznościach mając na uwadze fakt, że roszczenie powoda uległo przedawnieniu, przedmiotowe powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd orzekł w pkt. 2 wyroku. Na koszty należne stronie pozwanej od powoda złożyły się: 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa i 900 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika powoda występującego w sprawie.